

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 23 Stycznia r. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

W następującą niedzielę dnia 29 stycznia tegoż miesiąca, w domu W. W. Müllerow dana będzie Maskarada na dochód Inwalidów. Przedmiot takowy spodziewać się kaze liczne zgromadzenia.

Redakcja otrzymała polecenie od JW. Zarządzającego guberniją, Wileńskiego Wice-Gubernatora, Rzeczywistego Rady Stanu i Kawalera; *Horna*, obwieścić, iż na rozkaz Najwyższy J. C. M., ustanowiona została w St. Petersburgu kommissya, dla przedania sposobem loteryi niektórych majątków nieruchomych, w gubernijach niżegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej położonych; i że JW. Minister skarbu przysłał na ręce JW. Zarządzającego guberniją 2,000 biletów tej loteryi, które dla przedania rozsyłają się do powiatowych Exakcy, tudzież do wileńskiej izby powszechny opieki i do kupca wileńskiego Salomona *Heimana*; chcący nabyć tych biletów w każdym czasie może się udać do mieysce pomienionych i otrzymać bilety, płacąc za każdy po rubli ass. 50; i na przesłanie tych pieniędzy do Petersburga, kupujący bilet w Wilnie złoży kopiejkę piętnaście srebrem, a kupujący w Exakcyach powiatowych, na przesłanie do Wilna, a ztąd do Petersburga po kopiejkę dwadzieścia srebrem.

Podług gazety Sankt Petersburgskiej z dnia 13 stycznia:

Przez reskrypt Najwyższy J. C. M. z dnia 30 grudnia generał major *Zasiadko* 2gi, odznaczający się gorliwością w obowiązkach służby, zaświadczoną przez J. C. W. Generała Feldejgmeistra, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez reskrypt Najwyższy J. C. M. z dnia 30 grudnia, generał major, *Arsenjew* 3ci, w nagrodę odznaczający się służby, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez reskrypt Najwyższy, na okazanie zadowolenia i względów J. C. M. na podjętą pracę w zawieraniu konwencyi względem związków pocztowych między Rosyją a Prussami, radca tajny N. Króla Jmci Pruskiego, główny prezydent pocztamtu i zarządzający całym wydziałem pocztowym, *Nagler*, naylaskawiej mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Rzeczywisty radca stanu, członek kommissyi szkół duchownych i pomocnik głównego opiekuna Cesarzkiego towarzystwa czelkolubnego, *Galachow*, w nagrodę chwalebne i gorliwego sprawowania obowiązków swoich mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

Podług gazety senackiej, datowanej dnia 14 stycznia, przez Najwyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu roku 1821 wydane:

Dnia 5 grudnia. Senator radca tajny, *Kalinin*, na prośbę własną uwolniony od służby, w nagrodę gorliwej służby przez lat 40, otrzymał dożywotnią pensyą senatorską po 3,000 r. na rok.

Tęże daty. Oberforsztmeister obwodu biłostockiego, radca kollegialny, *Andrzej Pażon de Monse*, mianowany radcą stanu.

Dnia 23 grudnia. Tomski wice-gubernator radca stan *Hortow*, uwolniony od tych obowiąz-

ków z zostawaniem pod wiedzą ministryum skarbu, a na jego mieysce wice-gubernatorem tomskim naznaczony radca kollegialny *Iwanow*, i razem mianowany radcą stanu.

Dnia 7 stycznia 1822. W nagrodę gorliwej służby bessarabski wice-gubernator, radca kollegialny *Krupiński*, mianowany radcą stanu.

Dnia 8 stycznia. Senator radca tajny, *Sokolow*, ma zasiadać w 1szym oddziale 3go departamentu Rządzącego Senatu.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 26 stycznia.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmć dekretemi Swemi z daty 27 grudnia 1821 (8 stycznia 1822) naylaskawiej mianować raczył senatorami kasztelanami Królestwa polskiego: Jana Hrabiego *Poletyło* i Xięcia Michała *Radziwilla*, zaś Pana *Reysera*, inżyniera dróg i mostów, kawalerem orderu s. *Stanisława* 4tej klasy.

Wczoraj, dnia 25 b. m. obchodzono uroczyscie w stolicy tutejszey rocznicę Urodzin Najjaśniejszey Cesarzowej i Królowey, *Elżbiety Aleksiejewny*. W kościele metropolitalnym, w obecności władz krajowych i licznie zebranego ludu, JW. JX. *Czyzewski* biskup augustowski, celebrował mszą s., po której zaśpiewał *Te Deum*, a potem odprawił zwykłe modły za długoletne zdrowie i naypomyślniejsze powodzenie całej Najjaśniejszey Cesarzsko-Królewskiej Rodziny. Takież nabozenstwo odprawiło się w kaplicy zamkowej. Wieczorem oświecono domy prywatne i gmachy publiczne.

Onegdaj ukazało się piękne zjawisko na niebie, to jest, planeta *Wenus* zaśszedł między godziną 6 a 7 wieczorem za tarczę księżycową.

Zamość. Na dniu 18 stycznia 1822 roku ze zlecenia JW. JX. Biskupa *Ferdynanda Ciechanowskiego*, Senatora Królestwa Polskiego, przybył JX. *Hilaryon Sniatyński*, prefekt missy i superior klasztoru chełmskiego, do twierdzy *Zamościa*, i tamże przy wystąpieniu w paradzie liczneo garnizonu woyska tak polskiego jako i rossyjskiego, tudzież władz woyskowych, cywilnych, municypalności i cechów, ceremoniją poświęcenia Jordanu na wodzie za bramą Szczebrzeską odprawił, i miał stosowną do teyże uroczystości mowę.

AUSTRYA.

(z Gaz. Warsz.) *Wiedeń*, dnia 14 stycznia. Pewny właściciel domu (pisze gazeta berlińska) doniósł policyi tutejszey, iż ma u siebie dwóch *Węglarzów*, jednego z podszewką ponsową, a drugiego z białą. Prosty ten człowiek wziął płaszcze wspomnianych sektarzy za ludzi.

Pest dnia 4 stycznia. Słychać, iż pewny turek chciał d. 1 b. m. w *Belgradzie* zabić Xięcia *Milosza*, przełożonego Serwian; lecz go ten Xiążę własną ręką zastrzelił. Odtąd wzmogła się obawa buntu Serwian.

Woysko tureckie w wieztwach *Multan* i *Woloszezyzny* wynosi przeszło 40,000 głów. Prośby żydów *multańskich* o zmniejszenie im podatku wojennego, nie wzięły pomyślnego skutku w *Jassach*. Po wysmaganiu deputowanych żydowskich, kazano natychmiach złożyć 24,000 dukatów nadzwyczajnego podatku.

Nie potwierdza się pogloska o nieuczce Xięcia *Alexandra Ypsylantego*, który owszem cią-

gle zostaje pod ścisłą strażą w twierdzy węgierskiej *Munkaczu*.

Wenecya, dnia 3 stycznia. Okręt kupiecki (pisze gazeta pruska *Stanu*), który dnia 20 grudnia wypłynął ze *Stambułu*, i któremu burza szkodliwa przy brzegach morza śródziemnego, nie przeszkodziła w żegludze, lecz ją owszem ułatwiła, tak, iż nadzwyczajnie prędko do tutejszego portu zawinął, przywiozł bardzo ważne wiadomości, potrzebujące jednak potwierdzenia. Dnia 17 grudnia wieczorem przybył do seraju lekki statek z doniesieniem, iż przeszłej nocy udało się grekom, zapewne przez jakąś znowę, opanować zamek dardanelski na brzegu azyatyckim, z którego osada po większej części ratowała się ucieczką. Wiadomość ta zatrzwożyła Turków w *Stambule*, bo już nie można było przeszkodzić wyjściu floty greckiej i zbliżeniu się do stolicy. Jakoż pokazała się zdaleka dnia 18 grudnia około południa z rozpiętymi żaglami. Nad wieczorem stanęła na kotwicy przy zbrojowni, i wysłała nad brzeg statek z posłańcem rozeymowym, którego natychmiast poymano i do zgromadzonego przez całą noc *Dywanu* zaprowadzono. Gdy nazajutrz posłaniec ów nie powrócił, okręty greckie zbliżyły się do portu, i zaczęły rzucić race kongrewskie do zbrojowni, gdzie stała część rozbrojonej floty tureckiej, która mocno uszkodzona wróciła z morza śródziemnego. Wkrótce wybuchnął straszny pożar; zapaliły się nawet składy nadbrzeżne. Gdy zaś oddział floty greckiej zbliżył się do *Seraju*, i zabierał się podobnie do strzelania, *Dywan* spuścił z tonu, i kazał odprowadzić do greków posłańca rozeymowego, z którym także udał się tłumacz *Porty*. Zaczęto układy, lecz skutek ich jeszcze niewiadomy. Słychać, iż Grecy żądają, aby w *Morei*, na wyspach i prowincjach, należących do powstania, byli zupełnie wolnymi od władz tureckich; aby mogli nadać sobie prawa i kształt rządu, jak im się podoba; aby wolno im było zbywać własność swoją w całej *Turcyi*, i osiadać w *Grecyi*; aby nakoniec ci, którzyby chcieli pozostać, mieli zapewnione sprawowanie obrządków religijnych, i używali takich korzyści handlowych, jak *Turcy*. Za to zaś obiecują płacić corocznie 6 milionów piastrow, i bydź zawsze sprzymierzeńcami *Porty*, oraz pomagać jej w każdej wojnie. Kapitan wspomnianego okrętu nie wie, co się w tym czasie działo w *Stambule*; nie chciał bowiem czekać końca, i zrana dnia 18 grudnia udał się na okręt, a dnia 20 tegoż miesiąca popłynął, nie doznawszy najmniejszej przeszkody od floty greckiej, złożonej z 86 okrętów. (Późniejsze wiadomości w *Stambule* (daje gazeta *Pruska Stanu*) umieszczono w gazetach wiedeńskich, żadnej o tym wypadku nie czynią wzmianki).

Piszą z *Tryestu* pod dniem 26 grudnia. „Wiadomości ze *Smirny* są okropne. Trwała tam rzeź chrześcijan od dnia 20 do 28 listopada. Postępowanie anglików podczas tej rzezi wielki gniew wzbudza. Gdy się rzeź rozpoczęła, i chrześcijanie uciekali do portu chcąc się schronić na okręty, anglicy wypłynęli z niego, żeby nie obrazili dobrych przyjaciół swoich, Turków, czynem ludzkości; gdy Austriacy i Francuzi wcale inaczej postąpili, bo ich fregaty napelnione były rodzinami greckimi, które uszły przed mieczem tureckim.”

PRUSSY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Berlin, dnia 19 stycznia.* Wyjechał stąd goniec gabinetowy austriacki do *Wiednia*.

Podług ostatniego spisku w roku 1819, stolica tutejsza miała 192,616 ludności, rachując w to wojskowych. W roku zeszłym urodziło się tu 7,096 dzieci, a umarło 5,402 osób. Samobójstw popełniono 45.

NIEMCY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Od brzegow Menu, dnia 12 stycznia.* Słychać o odkrytym także spisku w *Metz* i *Nowym Bryzaku*. Dowódca pierwszego z tych miast ma bydź śmiertelnie ranny. *Nowy Bryzak* zamknięto; osada ponowila przysięgę wierności i

powiększono straż w prochowniach pod *Kolmarem*, które buntownicy opanować chcieli.

Według postanowienia królewskiego, kokarda narodowa hannowerska będzie czarna z obwódka żółtą i białą. Spodziewają się w *Hannowerze* nowego urzędzenia względem obchodu świąt. W niedziele i wszystkie dni uroczyste, teatru, bale i t. d. mają bydź zamknięte, a szynkownie dopiero o godzinie 4tej po południu otwierane.

Brema 14 stycznia. Gazeta tutejsza zawiera co następuje: „Od dawnego czasu niżej podpisanego zbierający składki na wsparcie nieszczęśliwych Greków, nie donieśliśmy o sposobie użycia tych pieniędzy, i teraz jeszcze uczynić tego nie możemy. Przyczyną tego są różne okoliczności, o których później publiczność uwiadomić postanowiliśmy. Dostyc będzie, gdy teraz powiemy, iż jak tylko profesor *Thiersch* w *Monachium*, wzbraniał się działać wspólnie z nami, przestaliśmy zebrać pieniądze przez dom handlowy na południu, do rządu w *Peloponezie*, gdzie ich naybardziejziej potrzeba, i że w tym celu użyliśmy stosownych środków, przez któreby dary te doszły zamierzonego celu, to jest, aby użytymi były na wsparcie nieszczęśliwych rodzin greckich, które w tych czasach naywięcej ucierpiały.”

(podpisano) *G. Iken.* — *C. J. L. Iken.*

ANGLIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Londyn dnia 11 stycznia.* Gdy niedawno *Xiążę Gloucester* oglądał warsztaty okrętowe w *Chatham*, pokazano mu chorągiew *Kromwela*. Jest czerwona; ma 21 stóp wysokości, a 15 szerokości. Czerwony krzyż *ś. Jerzego* znajduje się na tle białym, a żółta arfa irlandzka na błękitnym. Gdy zmarły *Król* zwiedzał też warsztaty roku 1781, pokazano mu także wspomnioną chorągiew, którą kazał troskliwie chować.

Hrabia Liverpool wyznaczył fundusz na coroczny zasiłek pieniężny dla 5 rodzin w mieście *Kingston*, które się dobrze sprawują, a żadnego wsparcia z kassy ubogich nie dostają. Na *Nowy rok* odprawiło się tam pierwsze zgromadzenie, któremu przewodniczył wspomniany *Hrabia*, i po pięknym mowie rozdał własną ręką dar przeznaczony.

Xiążę Wellington, oprócz znacznej płacy jako feldmarszałek i półkownik półku, pobiera 3000 funtów szterlingów, jako generał artylleryi, i dwie pensye po 2000 funtów szterlingów. Na mocy trzech uchwał parlamentu, odebrał w podarunku: 1) 100,000 funtów szterlingów, 2) 400,000 i 3) 200,000 funtów szterlingów, ogółem 700,000 funtów szterlingów (28 milionów zł. pol.)

Słychać, iż rząd nasz postanowił wysłać drugą eskadrę obserwacyjną na śródziemne morze.

Dnia 8 b. m. były w *Dublinie* pierwszy raz pokoje u *Margrabiego Wellesley*, namiestnika królewskiego w *Irlandyi*. Biskupi katolicy podali addressa. *Hrabia Leinster* był na czele deputacyi od dzierżawców, i miał przemowę, na którą *Margrabia* odpowiedział, iż ile możności pomagać będzie dzierżawcom w poparciu ich celów użytecznych i zbawiennych. Oświadczył oraz, iż jak nayusilniej starać się nie omieszka o rozszerzenie jedności i zgody w *Irlandyi*.

Ciągle odbieramy smutne wiadomości z *Irlandyi*. Na rozkaz królewski wstrzymano stracenie kilku zbrodniarzy w *Limerick*. W hrabstwie tego nazwiska przyszło już do rozlewu krwi obywatelskiej. Przy końcu zeszłego roku, oddział 42go półku stoczył bitwę z liczną zgrają zbuntowanych włościan, których 7 zabito, a 17 raniono. Wspomniony zaś oddział żadney nie poniósł straty. Pewney niedzieli znaleziono na drzwiach kościelnych w parafii *Owning* kartkę, z zagrożeniem śmiercią każdemu właścicielowi wsi, któryby umówionej dzierżawy nie zmniejszył. Wyznaczono oraz 500 funtów szterlingów nagrody za głowę jednego z najeźnniejszych i najznakomitszych urzędników. Każdy człowiek z korpusu jenerała buntowników *Rock* ofiarował tym celem po szyllingu. Oświadczone nakoniec, iż 50,000 ludzi jest gotowych weyść do *Kilkenny*, iż młodzież *wexfordzka* złączy się z nimi, i że nikogo ochraniać nie będą. Na pom

pie mieyskiej w *Mullingar* znaleziono następującą kartkę: „Dobra wiadomość dla rzeźników. Każdy podejmujący się dostawy żywności dla żołnierzy, jest zagrożony ogniem i mieczem. Niech to służy dla przestrogi. „Nadzwyczajna kommissya w zaburzonych hrabstwach irlandzkich, upoważniła sędziów pokoju, aby kazali składać rękojmią wszystkim podeyrzanym osobom, lub osadzać ich w więzieniu. Co połączone z kilku przykładami surowości, i obecnością licznego wojska, przywrócić może spokojność, lecz nie na długo. Irlandya bowiem musi pozyskać inny systemat rządowy, jeśli ma być szczęśliwym krajem i prawdziwie użytecznym dla Anglii. W *Dromore* zebrało się blisko 200 katolików do kościoła. Ktoś zawołał: *Zolnierze idą i chcą zapalić kościół*. Lud wybiegłszy spotkał właśnie oddział wojska, i z nieporozumienia obu stron przyszło do bitwy, w której jednego człowieka zabito, a kilku raniono. W *Newcastle* stracono 5 buntowników w obecności kilku tysięcy włóścian. Dwóch obstawało przy swojej niewinności aż do śmierci, lubo xiądz, zachęcał ich, aby nie umierali z kłamstwem.

Doktor *Barrett*, vice-rector uniwersytetu w *Cambridge*, zapisał testamentem 100,000 funtów szterlingów (4 miliony zł. pol.) dla nakarmienia głodnych i przyodziania nagich.

Liczne zgromadzenie właścicieli dóbr i dzierżawców w *Holbeach* uznało, iż nędza wieśniaków nie pochodzi ze zbytniego zapasu płodów ziemskich, lecz jedynie z zbytności podatków, i że dla tego jak największa oszczędność w wydatkach krajowych może przynieść niejaką ulgę.

Słychać, iż okręt *Caledonia* przywiózł tu z *Lima* 500,000 dolarów i znaczną ilość srebra w sztabach, co wszystko należy do Lorda *Cochrane*. Niedawno zawiął także do *Plymouth* okręt ze srebrem, szacowanym blisko 100,000 funtów szterlingów, podobnie dla tego Lorda.

Wiele ogrodów tutejszych wystawia rzadki widok w tej porze roku: kwitną w nich bowiem fiołki, róże, lewkonie, goździki i inne kwiaty.

Nagła powódź zrzuciła tu, zwłaszcza na przedmieściu westminsterskiem, wielkie szkody. Mieszkańcy musieli uciekać z domów. W *Portsmouth* popsuła woda szańce.

Margrabia *Hastings*, wielkorządca w Indyach Wschodnich, zniósł tam dotychczasowe ściśnienie wolności druku i kazał ściśle dochodzić wszelkiego nadużycia. Wolność druku może tam być bardzo zbawienna, ile, że oddawna skarżono się na despotyzm podwładnych urzędników, a obszerna rozległość powierzonych im okręgów nie dozwalała w wielu przypadkach mieć należytego dozoru.

Dnia 12. Pewny, godny wiary anglik, który około 20 października wypłynął ze *Smyrny*, twierdzi, iż na 5 tygodni przed wyjazdem jego zapewnił go znakomity grek, że podług listy utrzymywanej przez niego i przyjaciół jego, w samej *Smyrnie* do tego czasu, 1972 greków zamordowano.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż* dnia 9 stycznia. Xiążę *Richelieu* powrócił tu z majątności swojej *Courteil* i miał prywatne wysłuchanie u Króla.

Z powodu odkrytego spisku w *Saumur* uwięziono tam 22 ludzi.

W ministerium wojny zaprowadzono większą jeszcze oszczędność, przez oddalenie znowu 63 urzędników.

W szkole wojskowej w *St. Cyr* umarło 5 uoźniów na zgnięłą gorączkę, a przeszło 80 zachorowało. Innych odesłano do rodziców lub krewnych. Podług zdania lekarzów, łagodna i wilgotna temperatura powietrza jest przyczyną tej choroby. Wspomnioną szkołę zamknięto na czas niejaki.

Gazety tutejsze wymieniają zmarłych w roku zeszłym znakomitszych ludzi obojey płci, a zwłaszcza w swoim kraju. Zaczynają od głów ukoronowanych. Umieszczają daley *Napoleona*, a potem nazwiska kilku sławnych jenerałów francuzkich, jako to: *Beurnonville*, *Rappa*, *Fressineta*, *Rigaud*, Xiążęcia *de Coigny* i t. d. Małżonka jenerała *Mo-*

reau kończy szereg godnych sług *Marsa*. Znako, mite w duchowieństwie osoby poprzedza kardynał arcybiskup i Par *Talleyrand-Perigord*, po którym następują: Hrabia *Bourlier*, biskup w *Evreux*; kardynał *de la Luzerne*, *de Broglie*, biskup gandawski zbiegły do Francyi, i *de Bonnac*, były biskup w *Agen*. Izba deputowanych postradała czterech swoich członków: *Kamilla Jourdan*, prefekta *Dalphonse*, radcę *Roland* i jeneralnego poborcę *Gossuin*. Były minister skarbu *Corvetto*, oraz członkowie dawniejszey konwencyi narodowey *Quinette* i *de la Drôme*, są po śmierci umieszczeni obok siebie. Sztuka lekarska utraciła sławnych lekarzy *Francka* i *Corvisart*. Naydotkliwszą stratę poniosły nauki przez zgon Pana *de Fontannes*, a sztuki piękne oplakują śmierć zacnego kompozytora *Benincori* i Pani *Dugazon*, sławney aktorki.

List z *Clermont Ferrand* donosi, iż w noey z d. 24 na 25 grudnia był taki wichur w miasteczku *Laqueville*, iż dwie kobiety porwał w górę i rzucił w pobliską przepaść, gdzie nazajutrz znaleziono je bez duszy. Z *Sables* piszą, iż straszne burze od dnia 24 do 28 grudnia okryły tameczne brzegi kawałkami rozbitych okrętów na 30 mil francuzkich. Dnia 29 grudnia, mimo nayusilniejszego starania, utonęły w tamecznych okolicach 3 okręty francuzkie i 4ty angielski, z ludźmi i towarami.

Olebrany tu list z *Marenes* pod d. 3 b. m. wyraża: „Już dziś 13ty dzień, jak deszcz ciągle pada. Nieustannie grzmi i błyska, często nawet biją pioruny. Grad tłucze okna, a wichur okropne czyni spustoszenia. Naystarsi ludzie nie pamiętają takiey burzy.“

Izba deputowanych. Na sessyi dnia 5 b. m. było tylko 60 obecnych członków. Pan *Durand*, obrany deputowanym po śmierci Pana *Jourdan*, wykonał zwyczajną przysięgę, i zasiadł na lewey stronie. Obrano potem członków biur izby. Do dnia 11 b. m. nie będzie publiczney sessyi. Kommissya do roztrząśnienia budżetu i prawa o policyi gazet, trudnią się swoją pracą. W drugiey Pan *Labourdonnaye* należy do prawey, a P. *Darieux*, do lewey strony. Nie wyznaczono jeszcze, kto ma zdać sprawę.

(z *Korr. Warsz.*) Król przyduje od kilku dni codziennie na radzie ministrów, a oprócz tego pracuje z ministrami osobno, zwłaszcza z ministrem wojny. Dnia 10 o godzinie 8 wieczorem był ten minister u Króla.

Mianował Król dnia 9 b. m. na rozmaite urzędy i dostojności, a między innemi, wicehrabiego *Chateaubriand* ministra stanu posłem do Anglii na miejsce Xięcia *Decazes*, i Hrabiego *Serre* ministra stanu, członka izby deputowanych, posłem do Neapolu na miejsce Xięcia *Narbonne Pelet*, który, równie jak pierwszy, wymówił się od dalszego sprawowania poselstwa.

Pewny znakomity francuz postanowił był weyść na wierzchołek góry w kantonie szwajcarskim *Glarus*, mającey 8,925 stop wysokości, i wiecznym pokrytey lodem, pomimo odradzania mu góralów i wszystkich okolicznych mieszkańców, którzy podobnego przedsięwzięcia niebezpieczeństwo znali. Jeszcze nie doszedł na wierzchołek, gdy spojrzawszy na niezmiernie otaczające górę, nie tylko stracił ochotę dalszey wędrówki, ale przewodnikowi powiedział, iż krokiem ani na przód, ani w tył nie stąpi. Naprózno przewodnik przekładał mu dziwaczność tego postanowienia; francuz składał się niemożnością stąpienia i kroku. Rzęsiste łzy posięły mu się z oczu; a przewidując okropną i nieodzowną śmierć z głodu, dobył pugilaresu, napisał w nim ostatnią swą wolę i oddał przewodnikowi dla odesłania podług adresu. Szczęśliwym trafem przybyła pomoc, i za ledwie z naywiększem wysileniem zdołał zeyść na dół.

WŁOCHY:

(z *Gaz. Warsz.*) *Rzym*, dnia 27 grudnia. Od niejakiego czasu przybył tu z wyższych Włoch Margrabia *Paulluci*, jenerał rossyyski. Hrabia *Italiński*, posel rossyyski, dał dla niego onegdaj świetną ucztę. Wspomniony jenerał pojechał wczoraj do *Neapolu*.

Miasto tuteysze, którego ludność przez wojny i podczas rządu *Napoleona* zmniejszyła się ze 160,000 na 90,000, liczy znowu pod łagodnym berłem *Piusa VII*, 140,000 mieszkańców. Kardynałów jest 50, z których blisko 30 mieszka w kraju papieżkim. Przeszło zaś 20 kapeluszków kardynalskich jest jeszcze do rozdania.

(z *Korr. Warsz.*) Piszą z Rzymu pod dniem 20 grudnia co następuje: „Od 15 dni mamy czas prześlizny. To zaś prawdziwie nadzwyczajnym jest zdarzeniem, iż drzewka morelowe w stronie wschodniej góry *Maryusza* mają owoc tak dojrzały, jakby podczas wiosny. Tak przyjemny czas podoba się zaiste mieszkańcom; lecz to ich zasmuca, że po wsiach taka susza panuje, iż dla napojenia bydła trzeba je o 5 i 6 mil pędzić do rzeki *Tybru*, *Anio* i *Stura*.

Genua, dnia 28 grudnia. Dnia 24 b. m. wieczorem zaczęło okropnie błyskać w stronie południowej, i morze przy małym wietrze było nadzwyczajnie wzburzone. O północy ustał zupełnie wiatr; lecz morze było burzliwsze. Wkrótce widzieliśmy 5 tonących okrętów, i prawie tyleż rozbitych. Słychać, iż oprócz małych statków, przeszło 60 okrętów utonęło. Dotąd wydobyto z morza blisko 160 trupów. Badacze natury przypisują ten wypadek trzęsieniu ziemi pod morzem.

HISZPANIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt*, dnia 24 grudnia. Niedawno powalano błotem kamień konstytucyjny w *Onda*, w prowincyi *Walencyi*. *Burmistrz Queroe* zwołał natychmiast magistrat, i stanawszy z osadą i duchowieństwem około kamienia, puścił sobie krew w obecności wszystkich, i nią oczyścił porobione plamy.

Tak nazwane wojsko *wiary*, przeciwnie konstytucyi, i wynoszące 1200 ludzi, rozpoczęło w *Nawarrze* działania wojenne. Ciągąc przez prowincyę, obaliło kamienie konstytucyjne i nowe władze ustanowiło. W okolicach *Bonzevo* odparło oddział półku tolekańskiego, który generał *Bannos* wysłał przeciwko niemu.

Drukowane w *Algeras* pisemko sprawia tu niemałe wrażenie. Mówi w niem autor pokwakrowsku do Króla: „Rządź tak, jak wypada w dzisiejszym wieku, to jest, podług zasad wspaniałości i dobroci; otocz się światłymi przyjaciółmi ludzkości; oddal od siebie chytrych pochlebców, którzy cię upodlają; a będziesz bezpieczniejszy, a niżeli był stry tywóy *Ludwik XVI*, wespół swoich szwajcarów, w warownym zamku *Louvre*.

Dnia 29: Rząd myśli zebrać kilka korpusów wojska dla przywrócenia siłą spokoyności i porządku w *Sewilli* i w *Kadyxie*. W tym celu zebrała się dnia 24 t. m. nadzwyczajna rada stanu, której podano stosowne poselstwo od rządu. Generał *Castagnos* mówił na tém posiedzeniu z zapalem przeciwko postępowaniu miasta *Sewilli*. Uchwalono nakoniec wydać rozkazy kilku korpusom, aby wyruszyły. Dowódcą wojska ciągnącego ku *Sewilli*, mianowany został generał *Campoverdo*.

Dnia 20 b. m. batalion półku *Espanna* wrócił do *Kadyxu*, a powiększenie to siły wojskowej zaspokoilo mieszkańców. Batalion ten wyszedł był dawniej z tego miasta dla niewpuszczenia Barona *Andilla*.

Municypalność i gwardya narodowa w *Kadyxie* przesłały adres stanom, oświadczając im wdzięczność za uchwałę z dnia 15, iż terażniejsi ministrowie nie posiadają dostateczney siły moralney. „*Kadyx* (słowa są adresu) pragnie tylko konstytucyi. Nigdy nie splami tej sławy, iż był kolebką wolności, a przy rozbiciu się okrętu ocyzyczny, jej wybawcą. Skoro dzisiejsi ministrowie będą oddaleni, a powróci zaufanie, wtedy *Kadyx* i władze jego okażą posłuszeństwo rządowi konstytucyjnemu.“

Prefekt *Walencyi* z powodu ostatnich rozruchów, wydał odezwę do mieszkańców, wzywając ich, aby się nie łączyli z burzycielami, którzy nie przestają mieszać publiczney spokoyności. W

skutku tej odezwy spokoynosc została wkrótce przywróconą.

Dnia 30. W *Bilbao* przerwana była spokoynosc na czas niejaki. Banda wojska zwanego *wiary*, okazała się przed bramami tego miasta, i wystrzeliła kilka razy na przedmieściach, co przestraszyło obywateli. Władze wysłały naprzeciw tym burzycielom oddział jazdy, ale ci nie czekając spotkania się, spiesznie uciekli.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Lisbona*, dnia 24 grudnia. Gazeta rządowa tuteysza zbija pogłoskę o rozruchach w *Koimbrze*; twierdzi owszem, iż tam zupełna spokoynosc panowała i panuje.

Kommissya konstytucyjna zdała dnia 18 b. m. sprawę stanom o korespondencyi Królewica, następcy tronu, z oycem. Chwali postępowanie jego i przywiązanie do nowego systematu, a co się tycze środków, jakie Królewic uważa za konieczne potrzebne do utrzymania spokoyności w *Brazylii*, radzi kommissya oświadczyć Królowi, iż stany nie omieszkają ich użyć. Wniosek ten jednomyślnie przyjęto. Przeczytano potem wszystkie listy Królewica. W drugim liście donosi o wypadkach w *Guyanie*, i skarży się na jeneralnego dyrektora policyi w *Rio Janeiro*, którego musiał zrzucić z urzędu, a innego sędziego, przychylnego konstytucyi, na jego miejsce mianować. W trzecim liście pisze, iż będąc na teatrze, dowiedział się o uwięzieniu Barona *Rioseco*, szefa szwadronu, który chciał mu podać odezwę przeciwko rządowi, i wymienił kilku spólników spisku swojego. Poymano ich zaraz i mają być posłani do *Portugalii*.

W ciągu dalszych obrad względem konstytucyi, trudniły się stany artykułem, który stanowi, iż siła zbrojna zostaje pod rozporządzeniem Króla. Dodano wyraz *narodowa*, aby nie przyjęto na żołd krajowy szwajcarów i innych cudzoziemców. Przyjęto jednomyślnie następujący artykuł, chociaż w nim jest nagana rewolucyi naszey. Stanowi bowiem, iż siła zbrojna powinna tylko być posłuszną; iż nigdy nie może być zgromadzeniem obradującym, i że powinna wypełniać rozkazy władz konstytucyjnych.

Deputowany *Carneiro* oskarżył ministra morskigo, iż wbrew rozkazowi stanów mianował urzędników bióra swego, nim jeszcze podał plan urzędzenia tegoż bióra. Wybrał zaś niezdatnych ludzi. Wezwały stany wspomnianego ministra, aby się w tej mierze wytłumaczył.

TURCYA.

(*Gaz. Warsz.*) *Stambuł*, dnia 10 grudnia. Porta trudni się ciągle zgromadzaniem nowych wojsk dla zupełnego przytłumienia buntu w *Morei*. Panuje tu od niejakiego czasu dosyć dobra spokoynosc, ale wbijanie codzien na pal głowy niewinnie traconych greków, z którymi turcy jak z uzbrojonymi powstańcami postępują, aż nadto przypominają nam smutne położenie.

(z *Korr. Warsz.*) Zgromadzenie deputowanych greckich w *Mesolungi* (w *Peloponezie*) uchwalilo i ogłosiło konstytucyę, tudzież niepodleglosc narodu.

Senat grecki po powrocie floty do *Idryi* wydał kilka ustaw. Celniejsze są takie: 1) Wysłać flotyllę ze 36 okręcików złożoną, z wojskiem lądowym do wyspy *Cypru*, dla wsparcia jej mieszkańców przeciw muzułmanom, którzy obchodzą się z nimi po tyrańsku. 2) Wyprawić eskadrę do wyspy *Kandyi* dla ułatwienia i wspierania działań wojska lądowego tej wyspy. 3) Będzie wysłanych 15 okrętów dla krążenia po *Archipelagu*, i wybierania na wyspach tamtejszych podatków, które uchwalono na cały czas trwania wojny, ale połową mniejsze od tych, jakie te wyspy płaciły Porcie podczas pokoju i t. d. Uchwały te senatu przesłane admiralicyi w *Idryi* gorliwie skuteczniejszemi zostały.

Grecy *peloponezcy* mają już przeszło 20 tysięcy wojska należycie uzbrojonego, we wszystko opatrzonego, i znacznie na tryb europejskich wojsk wywiczzonego.

Wilno dnia 23 Stycznia 1822 Roku v. s.

TURCYA.

D. 29. Roboty w tutejszej zbrojowni morskiej idą z pośpiechem, dla uzbrojenia pewnej liczby okrętów, które mają być wysłane z wojskiem i żywnością do twierdzy w Morci. Turcy bronią dotąd mężnie twierdzy *Napoli di Romania*; lecz Grecy otrzymali świeżo znaczne posiłki i ściśle opanowali zamek *Lepanto*. Grecy zajęli znowu *Ateiny*, i sposobią się do opanowania cytadeli, zdobyli już kilka zewnętrznych szanców.

Basza *Saloniki* (wyraża daley *Dostrzegacz austriacki*), zająwszy półwysep *Kassandra*, zawarł układ z mieszkańcami góry *Athos*, którzy obowiązali się złożyć broń, a za to żadnemu uzbrojone-
mu Turkowi niewolno wejść do ich okolic.

Nie dotąd nie przerwało publiczny spokójności w stolicy tutejszej i okolicach. Turcy i chrześcijanie trudnią się zwyczajnymi swoimi czynnościami. Wszakże dnia 26 b. m. uczniowie tureccy wznieśli niejaki rozruch. Wiadomo, iż w *Stambule* kilka tysięcy młodzieży uczy się w szkołach przy meczetach. Ci, którzy należą do meczetu Sultana *Mahometa II*, mają największe prerogatywy, i są gorliwymi stronnikami islamizmu. Jeden z ich nauczycieli, człowiek światły, został niedawno wygnany za nierostropną mowę o środkach rządowych. Dowiedziawszy się o tem uczniowie, zebrani w liczbie 2,000, poszli do pałacu muftego, i żądali powrotu swojego nauczyciela. Dla okazania zaś, iż nie chcą dopuszczać się

gwałtu, złożyli broń, a włożyli za pas alkoran i inne książki naukowe. Tłum ten wzbudził niejaka trwogę, i tego dnia nie było zapowiedzianej rady u muftego: Wielki Węzyr pośpieszył ze strażą swoją, przywrócił porządek, i uczniowie otrzymawszy zapewnienie, iż wkrótce odzyskają wygnanego nauczyciela; rozeszli się spokojnie.

Smyrna, dnia 30 listopada. Jeszcze niekiedy pastwią się Turcy nad nieszczęśliwymi Grekami; szanują atoli innych chrześcijan, co przypisać należy obecności zagranicznych fregat. Fregata niderlandzka wypłynęła ztąd dnia 16 b. m. a dowódca jej *Van der Loeff* przez postępowanie swoje zjednał sobie powszechny szacunek. Znajduje się w porcie tutejszym inna fregata niderlandzka, którą kapitan *Polders* dowodzi.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

(z *Gaz. Warsz.*) W *Vermond*, w Wirginii, 40tu ludzi odbyło wielkie polowanie na wiewiórki. W 48 godzinach zabito 4,661 wiewiórek, a podług dawnego zwyczaju amerykańskiego, z mięsa ich zrobiono wielki pasztet, na który 275 osób zaproszono.

Kurs wileński na assygnaty. od dnia 20 stycznia rubel srebrny, 3 ruble kop. 86½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 78½, stary rubli 11, kopiejek 59½, imperyał rubli 57 kop. 55.

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

1 *Likwory rozmaite, w butelkach opłatanych, jako też gładkich i Essencya z Tryestu, znajduje się do sprzedania u Juzefa Kopsha. Równie francuzkie suszone konfiury, i tym podobne.*

Pozew Edyktalny.

1. Wedle ukazn Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonym Józefowi i Johaniez Leparskich Burniewiczom b. w. Marszał. Szawel. Teresie z Parafianowiczom matce, Józefowi synowi Szulcom, Szambell. b. dworu pol. Józefowi Białozorowi Prezyden. Gran. Gubern Trzeciej Instancyi Onufremu i Antoninie z Herubowiczom Lutkiewiczom Marszał. Szawell., Tadeuszowi Szemiótowi Marszał. Szawell., Janowi Leparskiemu Poruczn., Markowi Szemiethowi Podkom. Szawell., Konstancyi Rott. matce, Tadeuszowi Sędziemu Gran. Szawell. synowi Onoszkom, Ignacemu, Antoniemu i Michałowi Grudzinskim Dworzan, suksessorom zesłego Tomasza Grudzinskiego Rott., Janowi Szemiethowi Mar. Ciwun. Retowskiemu, Józefowi Billewiczowi Mar. Rosien. Kajetanowi Mirskiemu Sędziemu Ziem. Szawell., Michałowi i Janowi braciom Chlewiskim Podstol., Zmudz. Andrzejowi Stanisławowiczowi Kaczyńskiemu Pół. Woysk Pols. Pozew przed Sąd Ziemski pttu Szawell. na rok dopiero sądzące się Trzykrólskie, z powodztwa Urodz. Bogusława Białobłockiego Adwokata i Regen. Sądow Wileń. Jana Rusieckiego Rott. Brasł., Wincentego Witkiewicza Chor. w. poll. i Bonifacego Butgo Wileń. wyniesiony odzownie do dowodów w sprawie złożyć się mających, a pryncypalnie do Dekretu Remissyynego Wileń. Gł. Sądu 2go Departamentu, daty, dnia 5 kwietnia 1821 r. o to: urodzeni Wincenty i Tekla z Szemiótow Leparscy Sędziowie Grodz. Szawel. oddając w zameżoie córkę swoją Johannę Leparską za obzał. Burniewicza, acz niemieli żadnych gotowych pieniędzy, prócz drobny i szczupley ruchomości, spisawszy wszakże na obzał. niby debitorach znaczne summy tym to Burniewiczom, prawem w roku 1816 junii 26 datt eorundem przed dellegowanym Regen. przyznanem, wyrzekli się i zapisali. Czynność ta kowa więcey dla chluby podobno nastala, anizeli w rzeczy samey była, nieinteresowała nikogo, gdy niedotykała osobistej krzywdy. lecz gdy późniey

obzał. Burniewicz. chcąc zatrzed aktualne żalcyh kredytorow należności, tabellową przez Urodz. Leparskich summę za aktualną kondyktowie na krzywdę żal. policzywszy, owszem ceną znacznie pomnożywszy, a w rzeczy samey zgola nie od obzał. kredytorow niebiorąc, lecz drobne czastki, potąd u tychze obzał. utrzymując, prawo titulu zastawne obzałowanej Burniewiczowey, na zaslonienie swego funduszu, od istotnych wierzycieli, wydał. za tem zaś prawem bez danych pieniędzy nastalem, gdy obzałowana Burniewiczowa, do majątku obzał. Burniewicza nienależnie regulując pretensyą, w rzędzie istotnych kredytorow, siebie umieszczenia żada, dla tego żalujący i z gatunku sprawy i z myśli Dekretu Remissyynego Sądu Gł. pozywają obzał. prosząc: summ na obzał. debitorach przez Urodz. Leparskich pokazanych, jako potąd nieściagniętych, do massy funduszu obzał. Burniewiczow zasądzenia, w razie zaś okazania się ich niebyłości, tym samym zajęcie większey ilości w prawie zastawnym, tegoż prawa zastawnego w całku znikczemnienia, pretensyi obzał. Burniewiczowey skassowania. Jezeliby zaś z dowodow pisma, wykrytym zostało wzięcie przez obzał. Burniewicza summy od obzał. kredytorow, aktualney a niekondyktowey; w takiey tylko ilości, lokacyi dla obzał. Burniewiczowey po zaspokojeniu wszystkich aktualnych kredytorow, jako ostatni stopień majacy, decydowania, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1822 miesiaca stycznia dnia 18 Wożny swiadczę iż tego pozwu kopie z autentykiem zgodne w sprawie WW. Bogusława Białobłockiego Adwokata i Regenta Sądu Gł. Litt. Wileń. Jana Rusieckiego Rott. pttu Brasł. Wincentego Witkiewicza Chor. Woysk Pol. i Bonifacego Butkiewicza oczewisto w ręce, jedną JWW. Józefowi i Johannie z Leparskich Burniewiczom b. w. Mar. pttu Szawell. w dobrach Poawdruwii a zaś kopią po wszystkich JWW. i WW. pozowanych dla powszechney wiadomości, do Kuryera Litt. podałem, i a sprawie w Sądzie Ziemskim Szawelskim, z instancyi kredytorow massy JW. Józefa Burniewicza b. w. Mar. Szawell. na Rokach Trzykrólskich 1822 roku zaprowadzoney, zawiadomilem. Wincenty Nowicki Wożny pttu Szawell. Wolno drukować Prezydent Ziem. pttu Szawelskiego Józef Giedymia.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Cesarza Rossyja etc. etc. Pozew edyktałny do Sądu Ziemskiego Ptu Szawel. mocą Remissy Sądu Gł. Lit. Wileń. Departamentu zgo imieniem Ur. Wilhelma Szleyera Doktora Medycyny, z Urodzonymi Józefem i Johanną z Leparskich Burniewiczami, b. Vice-Mar. Ptu Szawel., roku 1821 apryla 5 dnia zasłazy na ostateczne rozsądzenie, i rozpoznanie tak między Szleyerem i Burniewiczem Vice-Mar. wzajemnych stosunkow jako też i wszystkich kredytorow do masy ogólnego funduszu Vice-Mar. Burniewicza, szczególnie dóbr ziemskich Nemeyskie i Poawdruwie zwanych w Pcie Szawelskim położonych zbiegających się, które na satysfakcyą aktualnych kredytorow, przez oświadczenie pierwsze 1809 marca 24, drugie 1820 junii i w Ziem. Ptu Szawel. naczynające, i skutkiem takowey Remissy Sądu Gł. roku 1822 stycznia 17 dnia w Ziemstwie Szawel. pierwsiaktowego dyllacyynego nastęlego Dekretu, oczewistą i ostateczną rozprawę między Ur. Vice Mar. Burniewiczem i wszystkiemi jego kredytorami oraz pretensorami na kadencyi Trzykrólskiej 1822 roku przeznaczającego: z powództwa Urodz. Józefa Burniewicza b. Vice-Mar. Ptu Szawel. po Urodz. Kazimierę Straszewiczowę Mar. Ptu Upit. Franciszka Łopacińskiego Sędzię Ziem. Ptu Upit. Kazimierza Burbę Woyskiego Ptu Szawel. Benedykta Białobłockiego Regenta i Agwokata Sądu Gł. Wileń. Eustachego Karpię Mar. Guber. Lit. Wileń. Jana Rusieckiego Rot. Ptu Brasł. Zenona Burniewicza Pisarzewicza Ptu Upit. Ildefonsa Demontowicza Regenta Grodz. Ptu Szawel. Wincentego i Johannę Witkiewiczow, Karolinę Szydłowską, Jana Jawłowskiego, Annę Burwidowę, Ludwika i Teklę Jesielskich, Teresę Weckiewiczowę Kapit. woysk Ross. Franciszkę Rewerowiczowę, Tomasza Komorowskiego Porucznika woysk Pol. Ildefonsa Maliszewskiego, Barbarę Naydowiczowę, Tomasza Miniatła Chor. woysk Pol. Teklę Leparską Sędz. Grodz. Ptu Szawel. Johannę z Leparskich Burniewiczow Vice-Mar. Ptu Szawel. X. Stanisława Kozłowskię, Jana Dowgiałły Chor. Ptu Now, Ignacego Woyskiewicza Porucz. woysk Pol., Józefa Narkiewiczę Sędz. Grodz. Szawel., Franciszka Bonfata Obóz. Ptu Upit. Marcelę Sagayły Buhaltera Exakcyi Szawel., Stanisława Rauby, Adama Korobiewiczę b. Assesor. Upit., Jana Szemiotha Ciwon. Ret., Stanisława Kaminskiego Rot., Antoniego Zaleskiego Por. woysk Pol., Krzysztofa Drowanowskię, zesłego Ignacego Kielczowskię successorów, Jana Piotrowskiego, Bonifacego Brückiewiczę Chor., Jana Radziwillowicę, Józefa Zukowskię, Wiktorę Tartyłowę, Józefa Wołosowskię, Henryka Szmeymaniego Kupca Nitawskię, Józefa Kobylińskię Kapit. woysk Ros., X. Plebana Omolskiego, Plebana Eyragol., X. Stanisława Staszkiwicę Altar. Dawjałow. X. Adama Pawłowskię Plebana Nowożagor., X. Franciszka Stankiewiczę, Altar. Zagor., X. Michała Dawkiewiczę Altar. Zagor., X. Marcina Remiziewiczę Altar. Radziwillskiego, X. Jerzego Woyskiewicza Kanonika Zmudz. X. Jana Darguzę Kanonika Inflan. Plebana Poszwityn., X. Antoniego Kosa Kanon. Inflan. Plebana Janisz., X. Jana Tyszkiewiczę niezynające i jego successorow Wilhelma, Jerzego Seleyera Doktora Medycyny, tudzież Jana Firanta, Andrzeja Bugiewiczę, Starozakon. Symona Zelkanowiczę Jofe. Szmuyły Josielowiczę, Kazimierza Kozielewiczę, Urodz. Eufrozynę Brzezinskę i potomstwo, z dokładem opieki, Bartłomieja Walulę i dalszych, jakiegokolwiek stosunki mieć mogących, w rzeczy zaś oto: po śmierci Jana Burniewicza Pisarza Grodz. Upit. oycę żal Vice-Mar. Burniewicza, dobra Nemeyskie w Pcie Szawel. położone, obciążone długiem, na żal. Burniewicza i dalsze jego rodzeństwo prawem naturalney sukcesyi spadły, a dobra zaś Poawdruwie, w tymże Pcie Szawel. położone, za darownym zapisem Tekli z Boroducow pierwo Burniewiczowey potem Komorowskiej, babce swojej sam jeden żalcy otrzymał, debita Jana Burniewicza przechodzące wartość dóbr jego ziemskich Nemeyskie zwanych, a z nieprzyja-

nych, ówczesnych okoliczności urosłe, spowodowały żal. i cale rodzeństwo onego, do zaojtorowania wszelkiej z oycę Jana Burniewicza pozostałości na satysfakcyą aktualnych kredytorow, w tym więc celu 24 marca 1809 roku na Taxę i Exdywizyę w Ziemstwie Ptu Szawel. uczynione zostało oświadczenie, lecz kredytorowie z nieodpowiedzialności dóbr Nemeyskie, debitom przez zesłego Jana Burniewicza w różnym zaciągniętym względzie przewidując stąd, w Exdywizyi pewnych części swoich poszukiwań utratę postarali się wyjść w uprojektowany korzystney dla siebie z obzał. Burniewiczem układ i wtenczas oświadczeniem swęy powołności, tak w odstąpieniu procentow, jako też i w użyzeniu prolóngaty czasu do wypłaty realnych debitow od żal. Burniewicza, wyjednali obligi, na debita przez oycę jego Jana Burniewicza zaciągnięta z odliczeniem w kapital wszystkich procentow, i z ewikycyą na dobrach Poawdruwie w żadnym względzie, za długi Jana Burniewicza odpowiędzi nieuzględo, niewglądając wszakże żal. Burniewicz wrzetelność stosunkow pretensyi kredytorow oycę swego, dobrą wiarę o niewiadomości nastania rzeczy, acz takowę obligi powydawał, przyymując na się obowiązek deportowania, w późniejszym czasie ta się wywiązała pewność, że niektóre inskrypcyę. przez zesłego Jana Burniewicza, bez wziętych pieniędzy wydane zostały, inne zaś z niepewnych rachunkow wzięły swoje nastanie, co w sądzie właściwym dostatecznie udowodnionym będzie, starał się żal. Burniewicz troskliwie aktualnych wierzycieli uspokoić, szukał do tego celu środków pomagających, na jakowey przedmiot, część znaczą summy żony swojej Urodz. Johannę z Leparskich Burniewiczowey sakrifikował, a gdy i tak jeszcze znaczna massa pozostała deportowania debitow, żal. Burniewicz majątki Poawdruwie i Nemeyskie w arędowną dziesięcioletnią ténutę za opłacać się powinne corocznie po rubli srebr. 4,500 roku 1818 junii 24 dnia obzał. Szleyerowi postąpił, w tey rachubie, że rzeczona summa, z arędy każdoroczney, na opłacenie procentow kredytorom, i umniejszenie samych kapitalow, będzie niezawodną rekoymią, lecz obok tego, nierzetelność obzał. Szleyera, który mimo obowiązek kontraktem arędownym przyjęty, wyrzekł się opłaty arędy, jako z jego zamiarem niezgodney, a wysilonę w wyszukaney własney korzyści, nad zakres inwentarżowy, szczególnie przez nadużycie włóściańskich powinności, i rozmaite dopelniające się dezolacyę, nadta jeszcze przez process w stosunkach obędných, w porządku śledztwiennym rozwinięty, gdy wykazał dotykalnie zamiar swóy na obalenie całkowitey sytuacji żal. wyteżony, gdy ogólne dobra Poawdruwie i Nemeyskie władając, i wszelkie z onych intraty pobierając, uchylił-niem się od opłaty należney arędy, pozbawił żal. z funduszu, na utrzymanie życia, z familią nieuchronnie potrzebnego i odjął sposobność wszelką żal. do uspokojenia kredytorow, którzy tym powodem po różnych subseliach przewodząc na żal. konwikcyę, powiększali swoje pretensyę, i na obalenie caley sytuacji zabiegi czynili, więc bieg tych wszystkich naysmutniejszych okoliczności, a nadawszystko obowiązek oddania aktualnym wierzycielom należności, spowodowały żal. do uczynienia dnia 1 junii 1820 roku w Ziem. Szawelskim oświadczenia, przez które wszelki swóy fundusz na Taxę i Exdywizyę celem usatysfakcyonowania kredytorow wszystkich oddał, w kolei czego w Ziemstwie Szawel. powództwem żal. Burniewicza z kredytorami i pretensorami jego Dekret Remissyyny 1820 roku junii 16 dnia Taxę i Exdywizyę determinujący nastął, w skutek jakowey Remissy 1820 zjazdowe Exdywizorskie w majątku Poawdruwie w Pcie Szawelskim Dekreta 11 augusta 7 ostatni abra 2 dnia 1820

roku zakroczyły, poczem kiedy w skutek skargi przez obzał. Szleyera do Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu drogą apellacyi, przeniesionej wyż Dekreta, Remissyyny Ziemstwa Szawel. i za nim pierwszozjazdowe Exdywizorskie Dekreta, wyrokiem Departamentu, tegoż 1821 roku apryla 5 dnia ogłoszonym, skassowane zostały, i kiedy Sąd Główny takową sprawę z obzał. Szleyerem ze skutkow kontraktu arędownego na majątki Poawdruw i Nemeyksze roku 1818 junii 22 dnia nastętego, roszczącego o błędne pretensye, i ze wszystkimi kredytorami do funduszu żał. czyniącemi stosunki, za ostateczne rozsądzenie do tegoż Sądu Ziem. Szawel. odsyłając, przepisał onemu reguly, iżby po zmassowaniu ogólnego funduszu żał. Burniewicza debitora prawne jego kredytorom rekoznicie uczynił i satysfakcyą tymże kredytorom, którzyby oney nie mieli, drogą inekwitacyi wskazał, co do prawa arędownego obzał. Szleyera, zaopiniował, i każdemu prawną dopełnił satysfakcyą, w razie zaś gdyby okazał się majątek żał. Burniewicza nie dostatecznym na dopełnienie satysfakcyi kredytorom przez inekwitacyą, wówczas stosownie do prawa tak funduszu jego, zadeterminował nakazał. Mocą której Remissy Sądu Gł. w Ziemstwie Szawel. przez kredytorow i pretensorow zaprowadzony został proces, w którym roku 1822 januar. 17 dnia dilacyyny copiarum spraw z kredytorami, a zaś z obzał. Szleyerem pretensorem inkwizycyą, kalkulacyą i weryfikacyą naznaczający nastął Dekret z zastrzeżeniem, iżby wszyscy kredytorowie i wszelkiego tytułu pretensorowie, za pozwami na kadencyą Trykrońską wyniesionemi i z dowodami wszystkimi do jednoczasowej rozprawy i odkrycia masy długu istotnego żał. Burniewicza, stawali i dopominkow swoich realność udowodnili, do jakowej rozprawy jednoczasowej żał. Burniewicz wszystkich swoich kredytorow i pretensorow, aby w kadencyi terażniejszy Trykrońskiej roku 1822 w Sądzie Ziemskim Szawelskim stawali pod utratą rzeczy, niniejszym Edyktalnym pismem wzywa.

Roku 1822 januar. 18. Wózny niżej podpisany, zeznawam, iż kopia tego Pozwu Edyktalnego osobom w onym pomienionym przez Sąd Ziemski Ptu Szawel. na raki terażniejsze Trykrońskie 1822 roku sędzić się mające, na powództwo JW. Józefa Burniewicza b. Vice Marszałka Ptu Szawel. dla awizacyi do Gazety Kuryera Litewskiego podałem. Michał Sworacki Wózny Sądowy Grodzki Szawelski.

Wolno drukować Sędzia Ziemski Szawelski Franciszek Jamont.

O g ł o s z e n i e.

2 Rząd Guberski Litewsko Wileński podaje do wiadomości, iż poymany w powiecie Brastawskim w Gubernii Wileńskiej, niemający paszportu Iwan Fiedorow Kalców, pokazujący się być urodzonym w Jarosławskiej Gubernii, Moławskiego powiatu, ze wsi Juryszyna, poddanym obywatela Piotra Hłębowa, gdzie i w rewizyi zapisany, zamieszłozieniem na to żadnych dowodow, z mocy ukazu Rządzącego Senatu, 29 sierpnia 1807 roku, przez rezolucyą tegoż Rządu Gubernskiego 21 grudnia, przeszłego 1821 roku nastala, policzony został za wlocgge, i odesłany w Wileński garnizenny batalion, dla pomieszczenia go w wojenną służbę, do której po obrewidowaniu okazał się być zdatnym; pomieniony zaś Iwan Fiedorow Kalców, ma la 22. wzrostu dwóch arszynow, i sześciu wierszkow, twarzy czystey okrągley nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie i w

sach bład, a na brwiach czarnych, i że właściciel onego wlocgge ma prawo przy złozeniu dowodow o nalezeniu jego do siebie, prosic gdzie należy wydania za niego kwitu, dla zaliczenia za rekruta. Datt w Wilnie januaryi 16 dnia 1822 roku.

Sekretarz Kazimierz Nowicki

W e z w a n i e.

3. Konsystorz Rzymsko-Katolicki Wileński ogłasza półroczny termin urodzonemu Onufremu Doweykowi do stannosci w swym Sądzie prze siebie lub prawnie umocowanego plenipotentu dla rosprawy o nieważnos malżeńskiego llubu z żoną Anną z Jankowskich Doweykową; po uplynieniu jakowego terminu, saż sprawa chociażby pod niestannosci pozwanego, przy zastępstwie podług praw przysięgłego obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozszadzoną zostanie.

Assesor Kanonik Wileń X Mateusz Szatynski.
Sekretarz Wincenty Stefanowicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski masy JW. Johanny Horainowny Podkom. Wileń. Kanoniczki Warszawskiej w skutek wyroku Remissyynego Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w dniu 4 januaryi 1822 roku ad fundum dobr Peteszy, w powiecie Wileńskim polozonej, w komplecie zupełnym zjechawszy, inwentaryą dobr konkursowi uległych, onych administracyą, oraz wymiar jeometryczny, komportacyą papierow na obu stronach w dniu 1 marca do Kancelaryi Ziem ptu Wileńskiego z persystencyą 4ro tygodniową i termin powtórnegozjazdu w dniu 1 augusta roku teraz. 1822 naznaczył; o jakowym postanowieniu ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie byli wczesnie uprzędzonemi, i pod warunkami amissyi w powtórny terminie do Sądu stawili się, niniejszą awizacyą trzykroćnie zawiadamia.

S. Wileński Ziemski Sędzia Prezydujący Exdywizor Alojzy Jasiński, Franciszek Kleczkowski Sędzia Z. P. Troc. Exdywiz. Prezydent Trocki i Exdyw. Wincenty Elsner.

List Gończy.

3 1822 januar. 12 JW. Janą Kollba b. Podkomorzego Ptu Rzeczyckiego zbiegl człowiek imieniem Kazimierz, zabrawszy z sobą znaczną część garderoby. Odzienie miał: surdut swiatło szaraczkowy z kołnierzem czarnym i maytki tegoż koloru, płaszcz bajowy swiatły. Twarzy pociągławey, brunet, oczu małych, wzrostu wysokiego, włosow czarnych, u nog kilka palcow odmrozonych z profesyi szewc. kłoby takowego człowieka miał u siebie, uprasza odestać do Wileńskiej Policyi

Antoni Złotkowski 14 klasy

3. Expedycya Gazet przy Litewskim Pocztańcie, niemając urzędowego oznaymienia o wychodzić mającym nadal Pamiętniku Warszawskim pod redakcyą Panow Skrodzkiego, Skarbku i Brodzińskiego, przymuszona była niektórym prenumeratom przysylającym pieniądze na pomieniony pamiętnik zwracać. Gdy teraz ułożyła się z Redakcyą Nowego Pamiętnika Warszawskiego ogłasza: iż przyjmuje w Expedycyi gazetney prenumeratę w teyże samey cenie jak w roku zesłym i poprzedzających, po 8 Rubli srebrem. Przy tym taż Expedycya ostrzega: iż przyjmuje prenumeraty tylko na te Gazety i Zurnaly, o których ona ogłasza. Zadania zatym innych Gazet Zurnalow przez nią nie ogłoszonych zostaną bez żadnego skutku.

O g ł o s z e n i e.

3. Pierwsze oddzielenie Rządu Obwodowego Białostockiego podaje do powszechney wiadomości: iż w drugim oddzieleniu tegoż Rządu odbywał

się będzie licytacya w terminach 17, 23 i 28 lutego następnego 1822 roku na wypuszczanie w dwunastoletnią dzierżawę następnych dóbr skarbowych w Obwodzie Białostockim położonych, a mianowicie: 1. W Powiecie Białostockim w Amcie Surażskim Folwark Uhowo, w którym podług ostatniej rewizyi liczy się dusz włościańskich płci męskiej 216, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 1,325. 2do W Powiecie Bielskim w Amcie tegoż nazwiska Folwark Pohreby, w którym liczy się dusz włościańskich 54, czyni roczney skarbowi intraty rub sr. 425. 3to W tymże Powiecie Woytowstwo Piliki do Amtu Bielskiego należące, bez włościan, zawiera gruntów w ogóle dziesięcin 139, sążni 859, arszyn 4½ miary rossyyskiej, czyni roczney intraty skarbowi rubli sr. 150. 4to W tymże powiecie w Amcie Stołowackim Woytowstwo Plutycze, bez włościan; zawiera gruntów w ogóle dziesięcin 38, sążni kwadratowych 1,873, czyni roczney intraty rubli sr. 12. 5to W Powiecie Sokolskim w Amcie Nowowolskim Folwark Zwierzany, w którym liczy się dusz 18, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 425. Życzący zadzierżawienia wymienionych tu dobr, aby udali się w przeznaczonych dla licytacyi terminach do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go oddziałenia, opatrzeni w kaucyą dwuletniej kwocie arendy odpowiednią.

Assessor Kardynałowski.
Sekretarz J. Stefanowicz.

Dwónasto-letnia dzierżawa.

Zgubiony woreczek.

2. Dnia 15 teraźniejszego miesiąca pewna osoba wychodząc z loży z teatru upuściła woreczek zielony safianowy ze stalową lancuzkiem, w którym była lornetka wartująca osiem dukatów, pieniądz stary w papierku zawinięty, osm rubli srebrnych, chustka, i flakonik. jeżeli kto ze służących podjął takowy woreczek, niechaj ony odnieść do Redakcyi gazety, a w nadgodzie zatrzyma sobie osiem rubli.

Barany hiszpańskie.

2. W miejscowości Asserewiczach mińskiej gubernii Rzeczyckiego powiatu przy płynieniu rzeki Dniepru, między miasteczka Łojowa, jest do sprzedania Hiszpańskich Baranów sztuk 160, a z tych po wyborze najlepszych sztuk 120. Jeżeli kto żądał one kupić, niech się zgłosi do aktora wsi Asserewicz lub w teyże wsi umocowanego na sprzedanie onych baranów. Szlachcic J. Staszkowski.

Wezwanie sukcesorów.

2. Za remissą ziemską powiatu upitskiego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozbiór sprawy konkursowej, między W. Stanisławem Bobanem b. sędz. gran. upit. a jego wierzytelcami i pretensorami przeznaczony, w majątku tegoż W. Bobana Łazowcu w powiecie upit. położonym zebrany; po ułatwieniu kwestii akcesoryjnymu stopniowi włościan, przez wyrok na dniu 16 grudnia 1821 roku ogłoszony, termin powtórnego ostatecznego zjazdu w dniu 1 maja idącego 1822 roku postanowił, a że stosownie do praw amissia nie jawionych pretensji zapisana być musi: przeto wszyscy jakiegokolwiek bądź stosunki do majątku pod rozdział idącego mieć mogący, o niniejszym konkursie i powyższym terminie stawania w Sądzie Zjazdowym Exdywizorskim przez tę trzykrotną w Kuryerze Litewskim awizacyą zawiadamiają się. Jan Olechnowicz Ziem. upit. i exd. Prezydent. Augustyn Kordzikowski sędz. upit. exd. Józef Wolk sędz. ziem. upit. exd. Jan Jasiński reagent.

Przedaż cegły i wapny.

2. Niżej podpisany podaje do wiadomości, iż jeżeliby kto życzył sobie kupić cegły dużej i

małej ręki, dobrze wypaloney i wapny z kamienia polowego, małą czy dużą ilość, niech się zgłosi do aktora cegielni równopolskiej imieniem Izraela Mejerowicza Zemskier, mieszkającego w domu W. Towiańskiego przy końcu Zarzecza: takowego materiału za pomierną cenę dostać może Izrael Mejerowicz Zemskier.

Ogłoszenie.

2. W skutek Naywyższego utwierdzenia marea 14 dnia 1821 roku postanowionego o domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach, traktyerach i garkuchniach, stosownie do onego, i do Ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego od 21 xbra za N. 30,805 1821 roku nadesłanego. Miasto powiatowe Telsze ogłasza, iż w mieście tym ustanowiono traktyerów dwa do wzięcia kontraktu na utrzymanie traktyeru poosóbno każdego; mocą tegoż postanowienia § 15 dopuszczają się kupcy, mieszczanie i włościanie mający świadectwo na prawo handlu, i mający wedle 20 § o dobrej konducie, i niezadłużeniu się attestata. A więcęcy podwyższając i do skarbu mieyskiego opłatę za wolność utrzymywania traktyeru, otrzyma z Ratusza telszewskiego na herbowym papierze kontraktu na lat 3½ z terminem otworzenia początkowym traktyeru dnia 1 junii 1822 roku, a licytacya odbywać się będzie w terminach, pierwszy dnia 28 januaryi 1822 roku, drugi 20 februaryi, a ostateczny 27 februaryi tegoż roku. Objawia się, aby przystępujący do licytacyi każdy potrzebne dowody złożył wedle § 39, orcz kaucyą, która wedle Ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego wyżey datą zacytowanego, może się opierać na domach murowanych w miastach lub majątkach ziemskich, takż może być przyniesiona kaucya w biletach bankowych lub w gotowych pieniądzech w proporcyi trzeciej części arendy roczney, niemniej dom powinien być urzędowie oceniony ze świadectwem o swobodności Sądu Gł. 2go Departamentu, w traktyerach których wedle § 24, wolno będzie utrzymywać stół, herbatę, kawę, przedaż win, wódek zagranicznych i rossyyskich, wszelkiego rodzaju romu, araku, likieru, pązu, w ogólnosci wódek ze zboża wedle § 14, ustawy o poborze trunkow, nastojek z tychże wódek wyrobionych, miodu, piwa i porteru angielskiego, oraz wyrabianych w Rosyji na sposob angielski, nadto: mieć nie więcęcy nad dwa bilardy, o dalszych wolnościach i ostróżnościach w kondycyach przedlicytacyjnych wyrażono będzie, i nadto: chcący zrozumieć całe postanowienie o traktyerach, domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach i garkuchniach, może one czytać w każdym czasie w Ratuszu mieyskim telszewskim, o czém przez niniejsze ogłoszenie podając Ratusz do powszechney wiadomości; wzywa życzących utrzymywać w mieście Telszach traktyery, aby jawili się na terminu wyż wyrażone, na licytacyą ze wszelką gotowoscia do sali sądu Ratusza telszewskiego. Dat dnia 3 januaryi miesiąca 1822 roku. Autentycznie podpisali: Prezydujący Bur. Mackiewicz. Klemens Mineyko Radny miasta Telsz. Radny Józef Bubell.

Za zgodność świadczą, Tytularny Sowietnik, Rządu Gubern. Sekretarz Nowicki.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powietr.
}	dnia 21 średnia	27 cal. 7,96 lin.	+ 1,41 stopni	Poludn. Zachod.	Pochmurno
	dnia 22 średnia	27 — 5,0 —	+ 5,25 —	Poludniowy	Odwilż
	dnia 23 godz. 7	27 — 5,1 —	+ 5. —	Poludniowy	Pochmurno

Pozew Edyktalny.

Wedle Ukazu JEHO IMPERATORS IEY MOSCI Samowładnego Cała Rossyą etc. etc. etc.

1. Pozew przed Sąd Ziemiński pttu Wileńskiego i razem exdywizorski funduszow Chodasewiczow i Sobolewskich, jednoczasow rozpoznać się mających, po Dekrecie tegoż Sądu w roku 1821 miesiąca xbra 23 dnia ogłoszonym, kopia spraw, komportacyą wszelkich dowodow na pretensorach i kredytorach obu tych mass przeznaczającym, na dniu 3 februaryi terażniejszego 1822 roku dla rozsądzenia oczewistego odroczoney, z powodzwa WW. Katarzyny z Mejerow Chodasewiczowey żony zmarłego Jana Chodasewicza obywatela Wileńskiego i jey potomstwa, przy assystencyi prawney a przez rezolucyą Sądu Ziemińskiego pttu Wileńskiego dodanej obrony działających w referencyi do dekretow ziemskich powiatu Wileńskiego jednego niestannego daty 1816 8bra 13 dnia taxę i exdywizyą funduszow Chodasewiczowskich przeznaczającego, drugiego dyllacyynego na dnin 23 xbra 1821 roku ogłoszonego, akta inkwizycyi, weryfikacyi, kalkulacyi, kopia spraw, komportacyą papierow na kredytorach i pretensorach do mass Chodasewiczowskiej i Sobolewskich obracających swoje stosunki decydującego. Mianowicie imo po WW Ludwika Adjunkta Uniwersytetu Wileńskiego, Tadeusza Buchaltera i Wiktorego synow, Scholastykę i Teresę córki i ich matkę Sobolewskich sukcesorow zmarłego Marcina Sobolewskiego kanzaczeja, o decydowanie aktow inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z intrat czasu possessyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich pod N. 1351, 1352, 1353, i 1354, na Antokolu nad Wiliją i Wilenką rzekami położonych, od daty zajęcia onych w zawiadywanie swoje, aż po czas ukończenia się teyże possessyi wybieranych, na dosledzenie oraz wszelkich szkod, strat z rzeczy takowey possessyi dla Chodasewiczow domierzonych. Uczynienia z takowych intrat Sądowey oblikwidacyi przy udowodnieniu każdego grona kwitami i rewersami podług przepisu ustaw nie do dzisiejszego przypadku sprawionemi. Skassowania wszelkich przez tychże Sobolewskich do mass Chodasewiczowskiej zastosowanych napastnie pretensyow, a przeciwnie, przyznania dla teyże massy na obżałowanych i ich ogólnych funduszach, za przebrane intraty czasu possessyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich, onych zruynowanie i zniszczenie, jak równie za zdezeowanie ogrodow fruktowych tamże znajdujących się, za roztracenie wszelkiej ruchomości, miedzi browarney w tychże domach zajętey, przeszło do 5000 rubli srebrnych wypadające summy przyśądzenia i oney w satysfakcyi kredytorom Chodasewiczowskim przyśądzenia. zdo po WW. Helenę matkę Leopolda syna Sidorowiczow z dokładem opieki, oraz Karolinę z Sidorowiczow Karpowiczową przy assystencyi męża, sukcesorow zmarłego Franciszka Sidorowicza b. regenta Sądu Głównego Litt. Wileń. i go Departamentu, o komportacyą wszelkich papierow, praw wieczystych z zrzecznych dekumentow na kamienicy Pokolbowska zwana a na ulicy Rudnickiey sytnowana posługujących. O wyjaśnienie za jakim prawem ona posiadają sukcesorow jego i zmarły Sidorowicz dzierżał. O decydowanie w tej kategorii tego wszystkiego co się wykaże przez samą sprawę potrzebnym do spełnienia, jako to: aktow z possessyi, do nich komportacyi wszelkich dowodow, powrótu dokumentow, słowem wszelkich dowodow moc do władania tąż kamienicą nadających. Uznania reindukcyi, rehabicyi lub exempcyi na rzecz massy Chodasewiczowskiej do teyże kamienicy, o przyśądzenie na sukcesorach Sidorowicza wszelkich summ tak w kapitałach procentach z expensami, jeżeli się jakie okażą bydy należnymi, do zwrotu na rzecz Chodasewiczow i onych na nayspeyniejszych funduszach ubezpieczyszy dla kredytorow tychże Chodasewiczow, w lokacyi oddania, 5tio po Dominika Zaykowskiego b. Radnego miasta Guber. Wilna i tradycyjnego possesora domow Chodasewiczowskich. O akta inkwizycyi, weryfikacyi i kalkulacyi z pobierania

w onych intrat wszelkiego rodzaju, o oblikwidacyą Sądową z tychże pod obowiązkiem usprawiedliwienia się ze wszystkiego przy złożeniu na to dowodow, kwitow, rewersow prawnie zdziałanych, presuperatę z onych przysądzenia dla massy Chodasewiczowskiej na tymże Zaykowskim i ilość takową dla kredytorow teyże massy w lokacyi postąpienia. Znikczemnienia jego wszelkich nieprawnych stosunkow, i od nich massę na zawsze uwolnienia. 4to po WW. Franciszka męża Brygidę z Czenokowskich żonę aktorkę rzeczy Bergiellow Regent. Gran. pttu Wileń. w stopniu zeszelego Józefa Maciejewskiego i jego sukcesorow będących, takoz tradycyjnych possesorow domu Chodasewiczowskiego pod N. 1351. nad Wilenką rzeką położonego, o decydowanie równie aktow inkwizycyi kalkulacyi z wybieranych intrat z possessyi tradycyjney tegoż domu od roku 1808 do 1815 roku przez sukcesorow Maciejewskiego, a od tey daty do roku 1816 gbra 20 przez samą Bergiellowę, od tey zaś epoki po dzień dzisiejszy uznania weryfikacyi rachunkow z rzeczy mianey administracyi i sądowey nad tymże domem takowego rachunku usprawiedliwienia dowodami prawnie zdziałanemi pod odpowiedzialnością z własnych samego W. Regenta Bergiella funduszow, zobowiązania tychże obżał. Bergiellow do złożenia dostateczniejszego pojasnienia co do wyboru i przychodu intrat z tegoż domu przez ciąg swojej possessyi pobieranych, zasądzenie summ dla massy Chodasewiczowskiej na tychże Bergiellach, za zruynowanie domu, uszkodzenie miedzi browarney, oraz roztrwonienie ruchomości i zniszczenie ogrodu, wogólności jakie się tylko wyswiecą przez objaśnienia samey sprawy i po wyexpedyowaniu aktow wykażą się bydy należnymi do zwrotu z procentami i expensami wypadającymi przyznania, takowych ubezpieczenia na pewnych obżał. funduszach i w lokacyi kredytorom Chodasewiczowskim wydzielienia, nakazania zwrotu wszelkiej ruchomości i miedzi browarney w tymże domu podług inwentacyi urzędowey w roku 1816 xbra 28 dnia przez Xiecia Józefa Giedroycia Sędziego Ziemińskiego Wileńskiego spełnionej, konieczno naydywać się powinny i według inwentarza w roku 1808 Maciejewskim przy podaniu tegoż domu w tradycyjną possessyą sporządzonego, zajętey, bonifikowania wszelkich szkod, strat z tego względu obżał. Chodasewiczow domiesionych, 5to Po Ur. Ignacego Gorskiego wpierw tradycyjnego possesora pozniey sądowego administratora domow Chodasewiczowskich, o decydowanie podobnie z nim aktow inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi tak z possessyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich pod N. 1352, 1353 i 1354 nad rzeką Wiliją za arsenalem położonych, od roku 1814 do 1816 gbra 20 posiadowanych, jako i dla sprawdzenia rachunku z rzeczy utrzymywanej nad tymiz domami sądowey administracyi, od ostatney daty po czas dzisiejszy spełniający się, sprawdzenia wszelkich onego szczegółow kwitami lub rewersami podług prawa sporządzić się powinni, skassowania pretensyi Gorskiego o czer. zł. 1,050 zastosowanej jakby za obligiem (którego nigdy nie niebyło w naturze, ale tylko do powiększenia długow Chodasewiczowskich zmysloney) i od oney massę na zawsze uwolnienia i oswobodzenia, nakazania złożenia Górskiemu poręki dobrze osiadlego obywatela na cel odpowiedzialności, za obrocenia pieniędzy administracyynych na swój użytek, i na zabezpieczenie dalszych pretensyow przez massę Chodasewiczowską na nim poszukujących się, zmuszenia onego do złożenia natychmiast pieniędzy administracyynych w lokacyi sądowey w tej ilości, którą sam w swoich rachunkach pokazał, pod karą za sprzeciwieństwo nakazowi sądowemu, o zwrot wszelkich sprzętow, ruchomości, miedzi browarney w tychże domach pod czasem spełnienia tradycyi i przy inwentacyi urzędowey przez Gorskiego zabranych in natura, za strwonienie innych elektow a mianowicie domow zniszczenie i zruynowanie, spustoszenie ogrodu i w nich szczepow fruktowych pofrymarczenie, wyprzedanie lodowni żydowi i dalsze wszelkie dla massy Chodasewiczow poczynione szkody straty, przez akta dosledzić się powinny, za takowe więc sądzienia na obżał. Górskiem summ wszelkich przy

objaśnieniu sprawy w ilości pewnej wynosić się mających, na rzecz massy Chodasewiczowskiej z wypadającymi procentami i expensami prawnymi przyznania, i one na funduszach pewnych tegoż Górskiego ubezpieczywszy, oddania na satysfakcyą kredytorom tychże Chodasewiczow, znikczemnienia wszelkich obzał. Górskiego pretensyow, jakowe tylko niezostaną dowodami wedle prawa sprawionemi sprawdzone, i od tych massę nazawsze uwolnienia, ukarania tegoż Górskiego za złe spełnianą sądową administracyą, roztrwonienie ruchomości, a dalszych rzeczy wielu osobom nieprawnie zawładać pozwalającego. 6to Po starozakonnych Eliasza Mendelowicza Agresta, Pesię Szymchowę Nechisowę matkę Wolfa Szymelowicza syna, Leję córkę z dokładem męża Leyzera Podrabinka szkoły izraelskiej Wileńskiej successorów zeszlęgo Szymela Wolfowicza Nechisa, possessorow arendownych domow Chodasewiczowskich z ręki wprzód Sobolewskich potym Górskiego będących, oraz Mowszę i Nisela Litmanowiczow, dzierżawcow arendownych browarow i słodowni w domach Chodasewiczowskich pierwo Sobolewskich pozniemy od Górskiego sobie wydawanych, oraz wykazania podprzysięgą (wedle obrzadku podług statutu Alexandra Krola Polskiego 1506 roku ustaw polskich zastrzeżonego) wiele za takowe domy wnosili im pieniędzy i jezeli jakie były spełniane w onych erekcyce, ozaprzysiężenie wszelkich na to wydatkow poczynionych, sądzenia na nich także za zdzelowanie tychże domow na rzecz massy Chodasewiczowskiej najmniej na każdym poszczegulnie po rubli sr. 2500 takowej ilości z pewnych ich funduszow uzyskania i oddania w satysfakcyą kredytorow. 7mo po Wilhelma Refelda i administracyą massy jego pod konkurs oddaney, o zasądzenie summ za inskrypcyami należnych w kapitale procentach, od datty nastania zawinienia po datę niniejszą, oraz za nabrane piwo dubeltowe z browarow Chodasewiczowskich, także z dołączeniem procentow, przysądzoną na rzecz massy Chodasewiczowskiej na obzał. Refeldzie summę oddania w lokacyą teyże massy kredytorom. 8vo po W. Stanisława Drzewickiego b. Pisarza Ziem. Wileń. pttu 9no W. Medena Konożę Skarbn. pttu Kowieńskiego. 10 po PP. Miłosierdza na Sawicz ulicy rezydujące. 11 po PP. Maryawitki Wileńskie. 12 po W.W. Szymona i Barbare Klukowskich. 13 po W. Szukowę professorową i successorow dalszych professorow Szuka z dokładem opiekunow, oraz dalszych wszystkich kredytorow i pretensow realnych i napastnie swoje stosunki do funduszow Chodasewiczowskich obracających, a także wszystkich a wszelkiego rodzaju kredytorow i pretensow Sobolewskich w proźbach ogulnie ze wszystkimi: o przeznaczanie tacy wieczystey wszelkiego po zeszlým Janie Chodasewiczu pozostałego funduszu i kredytorow realnych ulokowania na 15tym procencie tylko od summ kapitalnych liczyć się powinny. Wyznaczenia komornika dla pomiaru gruntow pod zabudowaniami i prócz tego do kilkunastu włok bydź powinno, oszacowania go stosownie depolożenia miejsca i gatunku ziemi, poczym oddania na satysfakcyą w wieczyste władanie kredytorom, o przyznanie połowy wszelkiego majątku i funduszu po s. p. Chodasewiczu pozostałych, dla obzał. Chodasewiczowey jako za wspólne pieniądze ze spólnego zbioru nabytego na przysądzoney przez Sąd Ziemski pttu Wileńskiego połowie, ulokowania w części summ kredytorskich, do których obligow sama Chodasewiczowa pisała się (chociaz zwoli męża nie zaś aby miała wzięte pieniądze obracać na swój użytek) pozostała zaś reszta od satysfakcyi takowej w pewnych i nieobiekcyowanych funduszach dla niej przysądzenia i ubezpieczenia z przeznaczania pewney ilości z ogulnych funduszow i summ gotowych dla żalującej Chodasewiczowey na utrzymanie jey życia do ukonczenia rozprawy. O znikczemnienie wszelkich niestannych Dekretow, gdziekolwiek bądź na obojgu Chodasewiczach otrzymanych, a tym samym skassowania wskazow w onych nad przepis prawa pozapisywanych, detrunkowania summ opłaconych kredytorom z poszukujących się przez nich należnościow, podług okazać się mających kwitow na kapitały i procenta, a nawet i przez wyjaśnienie samey sprawy wypróbować się mających. Przeznaczenia na kim wypadać będzie komportacyi i re-

dow do objaśnienia sprawy posługiwac mogących pod obowiązkiem oney oprzysiężenia. Decydowania podobnie z kim tylko okazać się bydź potrzebnymi akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi, z obowiązkiem złożenia do nich wszelkich dokumentow, posługujących również pod juramentem wykonać się na nientajeniu onych powinnym. Uznanie na wszystkich kredytorach i pretensorach do konkursu Chodasewiczowey niestawających amisyi w rzeczy przez nich nieobjawioney, z obowiązania każdego z tychże kredytorow do usprawiedliwienia juramentowego wszelkich swoich należnościow, w massie po zeszlým Chodasewiczu pozostałych poszukujących się. Starozakonnym zaś uznania przysięg stosownie do obrzadku ustaw Polskich mianowicie w Statucie Alexandra 1506 roku przepisanego. Utwierdzenia dowodow wszelkich ze strony massy Chodasewiczowskiej złożyc się mających, i za nimi sądzienia dla teyże massy na debitorach summ w kapitałach, procentach z dołączeniem prawnych expensow, takowych wyekwowania na satysfakcyą kredytorom Chodasewiczowskiem, do podziału oddania i postąpienia. Skassowania wszelkich poszukujących się summ przez kredytorow za dokumentami nie podług przepisu ustaw Polskich i Rossyjskich działaniami, i od tych massę na zawsze uwolnienia. Eliminaty wszelkich takowego rodzaju praw, dokumentow, kart, obligow etc z akt Sądowych nakazania, i strony do tego zobowiązania pod rygorem ustaw. W kategoriach osob duchownych niesądzenia większego procentu nad 6 od sta, a to podług zastrzeżenia praw polskich mianowicie Konst. 1775 roku, przeznaczania poręki na kim tylko proszonym będzie ze strony massy Chodasewiczowskiej, i okaże się potrzeba decydowania. Użycia przez Sąd Ziemski pttu Wileńskiego wszelkich szrodkow do uzyskania rychłego summ, na rozmaitych osobach poszukujących się, a do massy dłużnych przy dozwoleniu nawet zajmowania samych osob na wyrobek w razie dalszego ichże funduszu niewystarczenia lub niewynaydzienia, przeznaczania takowych na satysfakcyą kredytorom realnym Chodasewiczowskiem. Spełnienia publiczney licytacyi domow Chodasewiczowskich (jednak nie za mniejszą summę tylko podług nappierwszey oceny przez Magistrat Wileński z Gubernskim Architektem robioney) stosownie do zaleceń JW. Wojennego Wileńskiego Gubernatora Rymkiewicza Korsakowa, oraz wszelkiej a wszelkiego tytuła rochomości wyprzedania więcej dającemu z publiczney także Licytacyi, którą poprzedzić powinny awizacye trzykrotnie w gazecie Kuryera Litewskiego pomieszczone, przeznaczania nowey inwentaryi domow Chodasewiczowskich, albo w roku 1816 przez Sędziego Ziemskiego Wileńskiego Xcia Giedroycia spełnionej z weryfikowania sądownie. Uznanie bliższości do dowodu i odwodu samey Chodasewiczowey, Sądzienia tego wszystkiego dla żalującej Dellstorki co przy samey sprawie proszonym i dowiedzionym zostanie zwolnością poprawienia się na tey lub wyniesienia nowych żalob, oraz przypozwanie do tego konkursu osob potrzebnych.

Roku 1822 miesiąca stycznia 16 dnia Woźny niżej wyrażony zeznaje, iż tego pozwu edyktalnego kopią zgodną z oryginałem w sprawie W.W. Katarzyny z Meierow Chodasewiczowey żony zmarłego s. p. Jana Chodasewicza obywatela Wileń. i jey potomstwa, przy asystencyi prawney a przez rezolucyą Sądu Ziem. pttu Wileń. dodaney obrony działających, po wszystkie osoby tym pozvem zajęte dla wiadomości wszystkich do Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego zamieszczenia podałem i o stawaniu w Sądzie Ziem. Wileń. na dniu 3 februaryi teraz zmeyszego roku przeznaczony oznaymiłem. Dat ut supra. Woźny Sądu Ziemskiego pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1822 miesiąca stycznia 16 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wileńskiego stawając osobie Woźny niżej wyrażony takowa relacya podanego pozwu zeznał i w protokule zeznań Woźnienskich własnoręcznie rozpisał się. Przyjąłem Jan Zienkowiez Wileński Ziemski Re-

gent.
Roku 1822 miesiąca januaryi 17 dnia takowy pozwu edyktalny redakcyą może umieścić w gazecie Kuryera Litewskiego, poswiadczam Sędzią Ziem. Wileń. Jan Pisanko.